

endnu, end Gullestrup-Skellet vil komme til at ligge.

Det, man ønsker, er ikke nu at lægge Sten i Vejen for Forslaget, ikke i nogen Maade at hindre det berettigede i, at Hérning By, der, om jeg saa maa sige, i Virkeligheden er en Købstad, ogsaa faar alle en Købstads Rettigheder og Fordele og ogsaa de Vanskeligheder, der kunne følge med at være Købstad. Men man ønsker, at der skal være Plads for Mindretallet, saa at hvis det, naar det en Gang er undersøgt, hvilke Byrder der ved en Fordeling vil falde paa det, vil paatage sig disse Byrder, og Ministeriet erkender, at det har Betingelser for at kunne det, maa Ministeriet have den afgørende Indflydelse paa en saadan Fordeling, uden at der af den Grund skal gives nogen ny Lov. Det er det, Ønskerne gaa ud paa, og det tror jeg, at man fra begge Sider i Øjeblikket vil finde sig tilfreds med. Saa naar det store Flertal, som er vokset op paa den købstadslignende Del, det, de ønske, at faa Byen gjort til Købstad, og de andre naa ikke i Øjeblikket det, de have ønsket, men de maa tage Følgerne af, at de ikke have været tidnok paa Færde. Jeg mener, at de have undladt at fremlægge de Ting, der tale til Fordel for et Landsogn af den Størrelse, paa et saa tidligt Tidspunkt, at der nu fuldt ud kunde tages Hensyn dertil. Men de maa finde sig i, at Ordningen bliver saaledes, som nu er foreslaaet. De faa den Begunstigelse, at naar der udtrykkelig indføres i Loven en saadan Bestemmelse, som her er omtalt, vil det være lettere for dem at komme videre ved senere Forhandling, og de have et Slags Tilsgagn om, at hvis almindelig Retfærdighed, om jeg saa maa sige, giver dem Ret og Flertallet Uret, ville de faa deres Ret, naar Tid og Omstændigheder vise, at de bør have den. Jeg er derfor taknemlig for den Imødekommen, som er vist af den højtærede Minister, og mener fremdeles at kunne anbefale Lovforslaget med en saadan Tilføjelse, idet jeg haaber, at den højtærede Minister vil medvirke til at faa den udformet saaledes, at den virkelig rammer det, man tilsigter. Dermed anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Andreasen: Jeg tillader mig at benytte Lejligheden til at rette en indtrængende Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være betimeligt snart at skride til en Revision af den ca. 40 Aar

gamle Lov angaaende Landdistrikters Indlemmelse i Købstæder. Det er en Sag, som i høj Grad interesserer den By, hvor jeg bor, idet vi dernede fra Byraadets Side for nylig have rejst Spørgsmaalet om at faa indlemmet den meget store Maglemølle Papirfabrik, som beskæftiger ca. 400 Arbejdere, og som ligger paa samme Side af Susaaen som Købstaden. Susaaen er ellers den amts- og bykommunale Grænse dernede. Men medens i Virkeligheden Fordelen ved at have denne Fabrik i Form af den Erhvervsskat, Fabriken yder, gaar til Landdistriktet, maa Byen bære de store Byrder, som ere forbundne med at give Fabrikarbejdernes Børn gratis Skolegang, og den maa endvidere ogsaa paatage sig Bidraget til Alderdomsforsørgelsen og yde betydeligt Tilskud til de humane Foranstaltninger, som nu en Gang ere nødvendige. Derfor vil jeg benytte den her givne Lejlighed til at rette en indtrængende Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om at overveje denne Sag med den størst mulige Velvillie. Jeg tror, det vilde vække overordentlig Tilfredshed ikke alene i den By, jeg repræsenterer, men i adskillige Købstæder her i Landet, om vi kunde faa en Reform, hvorved man naaede til mere naturlige kommunale Grænser ved vore Købstæder end dem, vi i Øjeblikket have.

Formanden: Jeg ved ikke, om Indenrigsministeren vil svare paa Spørgsmaalet, det staar jo ikke i umiddelbar Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderrup): Jeg har ikke noget imod at besvare Spørgsmaalet, og jeg skal da paa den Henstilling, som det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds rettede til mig om at tage under Overvejelse en Revision af Bestemmelserne vedrørende Indlemmelse af Landdistrikter i Købstæderne, svare, at det ogsaa er min Erfaring, som jeg før kortelig nævnedes, at der virkelig trænges til at faa andre Bestemmelser i saa Henseende end de nuværende. Men jeg er klar over, at det har sine Vanskeligheder, bl. a. fordi man vist mange Steder, hvis man skal naa til forsvarlige Forhold set fra et samfundsmæssigt Synspunkt og ikke fra et lille begrænset lokalt Synspunkt, vil i nogle Tilfælde komme til at tage med en noget for haard Haand paa disse Forhold og være nødt til at hugge Knuden over med en Erklæring om, at saaledes skal det være.